

РЕШЕНИЕ

№ 216

София, 02 декември 2019 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България, първо наказателно отделение, в открито заседание на осемнадесети ноември две хиляди и деветнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕВЕЛИНА СТОЯНОВА

ЧЛЕНОВЕ: НИКОЛАЙ ДЪРМОНСКИ
ВАЛЯ РУШАНОВА

при участието на секретаря Мира Недева
и в присъствието на прокурора Калин Софийски
изслуша докладваното от съдия Евелина Стоянова
дело № 916 по описа за 2019 година.

Производството е по реда на глава двадесет и трета от НПК, образувано по жалба на подсъдимата С. Р. С., подадена чрез защитника ѝ – адв.С. Ч., против нова присъда, постановена по внохд № 1182/18 г. на Окръжния съд-Стара Загора. Възразява се наличието на всички основания по чл.348, ал.1 от НПК с алтернативни искания за връщане на делото за ново разглеждане, оправдаване или налагане на справедливо наказание. Представени са допълнителни съображения. Пред ВКС жалбата се поддържа от подсъдимата и защитата ѝ.

Прокурорът при Върховната касационна прокуратура не намира основания за изменение или отмяна на оспорения съдебен акт.

За да се произнесе Върховният касационен съд, първо наказателно отделение взе предвид следното:

С присъда по нохд № 1606/17 г. Районният съд-Стара Загора осъдил подсъдимата С. за деяние, извършено в периода от 13.09.2015 г. до 30.10.2015 г., на основание чл.201, във връзка с чл.26, ал.1 и чл.54 от НК на 2 години лишаване от свобода с отлагане на изпълнението на наказанието за срок от 5 години, като не ѝ наложил наказанията конфискация до една втора от имуществото и лишаване от права по чл.37, ал.1, т.т.6 и 7 от НК. В тежест на подсъдимата се възложени направените по делото разноси.

С решение по внохд № 1238/17 г., образувано по жалба на подс.С., ОС-Стара Загора отменил присъдата и върнал делото за ново разглеждане от друг състав на РС-Стара Загора.

С присъда по нохд № 3687/17 г. РС-Стара Загора оправдал подсъдимата по предявеното ѝ обвинение по чл.201, във връзка с чл.26, ал.1 от НК.

По протест на прокурора, по внохд № 1182/18 г. ОС-Стара Загора отменил присъдата и вместо нея на 03.04.2019 г. постановил нова присъда под № 12, с която осъдил подсъдимата на основание чл.201, във връзка с чл.26, ал.1 и чл.54 от НК на 2 години лишаване от свобода условно за срок от 3 години.

Като съобрази горното, доводите на страните и след проверка в пределите по чл.347, ал.1 от НПК, Върховният касационен съд, първо наказателно отделение установи:

Макар и да са ангажирани всички касационни основания по чл.348, ал.1 от НПК, в жалбата и допълнителните съображения са посочени данни в подкрепа само на основаниято по чл.348, ал.1, т.2 от НПК и те са следните: според подсъдимата обвинителният акт е неясен и не отговаря на изискванията на закона; постановената нова присъда е немотивирана – не е ясно при какви съображения е определено по вид и размер наложеното ѝ наказание; въззивният съд е игнорирал указанията на предходния въззивен състав, както и ПКО за сумата от 500 лева и на последно място – съдът е излязъл извън рамките на протеста иницирал образуването на въззивното производство.

Всички възражения са неоснователни защото не намират подкрепа в данните по делото.

Възражението за съответността на обвинителния акт на вложеното в чл.246 от НПК е направено по начин предполагащ извършването на служебна проверка от страна на ВКС, каквато поначало не му е присъща. В жалбата и допълнителните съображения не е конкретизирано в какво се изразява несъответността на обвинителния акт на изискванията на закона и поради какви причини се цени като неясен. Така направеното възражение не дава възможност на касационния съд да му даде отговор, съответно на изискванията на чл.354, ал.4, във връзка с чл.339, ал.1 и 2 от НПК.

Мотивите на оспорената нова присъда са изготвени в синхрон с регламента по чл.339, ал.3, във връзка с чл.305 от НПК. Посочени са установените от съда по същество обстоятелства, въз основа на кои доказателствени материали и какви са правните съображения за взетото решение. Изложени са съображения и по оценката на противоречивите доказателства, като са ясни основанията поради които едни от тях са приети, а други – не. На същото място (14-15) се съдържат и съжденията на съда за обстоятелствата от кръга на смекчаващите и отегчаващите отговорността на подсъдимата, при които той е определил наказание в рамките на предвиденото от закона, при превес на смекчаващите обстоятелства.

Указанията на предходния въззивен състав са задължителни за съда комуто делото е върнато за ново разглеждане. Нещо повече ПКО, на който е поставен акцент от подсъдимата и защитата ѝ, не е игнориран от въззивния съд. Тъкмо обратното се обективира в мотивите на новата присъда, че той не само е ценен, но и е отчетен, като не е обхванат от предмета на престъплението (виж л.4, 10 и 11).

Неоснователно е и възражението, че ОС-Стара Загора е надхвърлил претенцията на прокурора, заявена с подадения от него протест. Със същият протест прокурорът е поискал осъждане на подсъдимата по предявеното ѝ обвинение, неколкратно посочено по-горе, както и определяне на наказание лишаване от свобода в размер на 2 години с отлагане изпълнението на същото по реда на чл.66, ал.1 от НК за срок от 4 години.

Изложеното налага извод, че не е налице касационното основание по чл.348, ал.1, т.2 от НПК и няма причини за връщане на делото за ново разглеждане.

В рамките на фактите, приети за установени от въззивния съд, законът правилно е приложен. Фактическите положения разкриват признаците от обективна и субективна страна на инкриминирания престъпен състав, поради което и съдът е имал основание да ангажира отговорността на подсъдимата. Същите фактически положения не позволяват извод за наличието на условията на чл.24, ал.1, т.1 от НПК, поради което не може да се удовлетвори искането на подсъдимата за оправдаване.

Наложено по вид и размер наказание не е очевидно несъответно на обстоятелствата по чл.348, ал.5, т.1 от НПК и като такова е справедливо. Най-напред трябва да се каже, че правилно наказанието е определено по реда на чл.54 от НК. Не е налице, нито пък се претендира наличието на предпоставките на смекчената наказателна отговорност по чл.55 от НК. Намаляването на наказанието zlepоставя постигане на целите му по чл.36 от НК, а това ВКС не може да си позволи.

Предвид инициативата за образуване на настоящото производство и наведените от жалбоподателя и защитата му доводи, ВКС оставя без коментар приложението на института на условното осъждане. Въззивният съд е съобразил присъдата си със съответния протест, в която връзка не се установява твърдяното от жалбоподателя надхвърляне.

Водим от горното, като не намери основания за изменение или отмяна на оспорения съдебен акт, Върховният касационен съд, първо наказателно отделение на основание чл.354, ал.1, т.1 от НПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА нова присъда № 12 от 03.04.2019 г., постановена по внохд № 1182/18 г. на Окръжния съд – Стара Загора.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ